

46. Fra Fru M. Dressing af Boerbjerggaard, Enke efter Landstingsmand og Statsrevisor F. M. Dressing, om, at der maa bevilges hende en aarlig Livrente af Statskassen. (Indbragt den 22de November 1894 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, S. R. Larsen).

Andragerindens Mand døde i Oktober 1894 efter siden 1861 med en ubetydelig Afbrydelse at have været Rigsdagsgmand, og siden 1875 Statsrevisor, valgt dertil af Landstinget. Han efterlader sig, foruden et kontant Beløb af ca. 2,000 Kr., Gaarden Boerbjerggaard ved Nørre-Sundby, paa ca. 12 Tdr. Hartkorn, men paa Gaarden hviler der en Prioritetsgæld af 50,000 Kr., og under de nuværende trykkelige Landbrugskonjunkturer vil Andragerinden, der hensidder i udstiftet Bo, næppe kunne realisere Ejendommen til en saadan Pris, at der kan blive nok tilovers til at sikre hende, der er 70 Aar gl. og mindre stærk af Helbred, hendes Udkomme. Ikke heller vil hun ved dens Drift under disse Forhold kunne paaregne noget Overflud, især da ingen af hendes Sønner er Landmænd. I Betragtning af, at hendes Mand har anvendt paa Statsrevisorgerningen en saa væsentlig Del af sin Tid og Arbejdskraft, der absolut har maattet savnes i hans private Bedrift, og under Hensyn til det af hende i øvrigt anførte beider hun, der paa en Henvendelse til Finansministeriet i samme Anledning har faaet Afslag, om Rigsdagens Medvirkning til at faa en passende aarlig Livrente af Statskassen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Tingenes Formænd.

47. Fra A. R. Hjort af Skjern, Enke efter Banearbejder P. S. Hjort, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 30te November 1894 af Folketingsmanden for Ringbøbing Amts 5te Valgkreds, Clausager).

Andragerindens Mand var fra 1885 til sin Død i 1894 ansat som Banearbejder ved Statsbanernes 6te og 9de jydskse Sektion. Han efterlod ikke noget som helst til hende og deres 3 uforsørgede Børn, der ere i en Alder fra 1—4 Aar. Da hun i de sidste Aar flere Gange har været syg og sengeliggende i længere Tid ad Gangen, hvorm Lægeattest foreligger og hun endnu stadig er for svag til at kunne udrette andet end at tage sig af sine smaa Børns Pleje, beider hun, hvis Trang og Værdighed er bevidnet af Skjerns Sognepræst, efter at have faaet Afslag af Ministeriet for offentlige Arbejder, fordi hendes Mand ikke havde været ansat fulde 10 Aar ved Statsbanerne, om Folketingets Hjælp til at faa en aarlig Understøttelse til sit og sine 3 uforsørgede Børns Underhold.

Da denne Sag afgøres ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.

48. Fra Arbejdsmand H. C. Busch af Rattetbjerg, om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 30te November 1894 af Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds, M. Nielsen).

Andrageren har gentagne Gange henvendt sig til Invalideforsørgelsens Bestyrelse i samme Anledning, men hver Gang faaet Afslag, idet Bestyrelsen ikke kan anse Kausalitetsforholdet mellem hans militære Tjeneste og hans Videlse, Aaretnuder paa Benene, opløst. Han beider nu om Rigsdagens Hjælp til at opnaa Invalideunderstøttelse. Han indrømmer, at det ikke er ham muligt at føre et strengt juridisk Bevis for, at Svagheden er paadragen af ham ved Udførelsen af hans militære Tjenesteplichter, men anser ogsaa denne Fordring for uberettiget efter saa mange Aars Forløb. At han ikke har haft Aaretnuderne, da han blev Soldat, maa dog være givet, da han ellers ikke vilde være bleven taget til Soldat, og for at han allerede havde dem, mebens han som Soldat ved 19de Regiment deltog i Krigen 1864, har han fremlagt Bidnesbryd, afgivne af flere af hans Kompagnikammerater, deriblandt hans Kodefammerat. Ligeledes fremlægger han Lægeattester fra Lægerne Meyn i Altorp og Chnuus i Odense, der vise, at han ikke blot i 1882, men ogsaa i 1878 i høj Grad